

ПЕРШИЙ

НАЦІОНАЛЬНИЙ

Юрій ГРОМНИЦЬКИЙ: «Можливо, в майбутньому я стану політичним актором, але наразі я все-таки журналіст»

Юрій Громницький є одним із найуспішніших журналістів України. У його здобутку сотні інтерв'ю з провідними політичними гравцями й десятки політичних ток-шоу. Нещодавно ведучому Першого Національного було присвоєно почесне звання заслуженого журналіста України, а останнє його ток-шоу «Демократія по-українськи» увійшло в п'ятірку найкращих програм каналу. Про секрети такого успіху та життя поза екраном далі в інтерв'ю з Юрієм ГРОМНИЦЬКИМ.

31

– Програма «Демократія по-українськи» просто зірвала всі рейтинги за популярністю серед глядачів Першого Національного. В чому рецепт такого успіху – у вдало запрошених гостях чи в симбіозі гість плюс ведучий?

– Я був ведучим трьох випусків «Демократії по-українськи», які стосувалися розвитку перспектив демократії в Україні. Успіх програми полягав у тому, що до розмови ми запрошували українських інтелектуалів – письменників, діячів культури та політологів, які спокійно й глибоко розмірковували на задану тему. Мені здається, що програми з глибокими спокійними розмовами, коли глядач бачить не політиків, які б'ють глечики на головах один в одного, а людей, що чітко розмовляють, пропонують рецепти та аналізують, – мають успіх і перспективу.

Роль ведучого є теж надзвичайно важливою. Насамперед він має бути політично поінформованим. За формату глибоких аналітичних роздумів роль ведучого полягає в тому, щоб зробити розмову максимально динамічною, аби ці мудрі й важливі люди не приспали глядача. Тому моїм завданням було, щоб наші гості максимально цікаво й водночас динамічно висвітлювали тему. Як сказав один із політологів: «У вас класна програма, тому що такий енергійний і дуже елегантний політичний бокс весь час тримає глядача в напруженні».

– Як вам вдається змусити політиків говорити конструктивно й чітко відповідати на поставлені запитання, а не «з'їжджати з теми», як це полюбляє робити більшість наших можновладців?

– Дуже часто мої колеги мають багато часу на довгі розлогі роздуми і не змушують своїх гостей говорити по суті. Формати Першого Націо-

нального значно коротші і передбачають вольову роль ведучого. До того ж ведучий має поважати свого глядача і самого себе. Тому я поводжуся завжди досить жорстко, але коректно і незаангажовано стосовно політиків. Я просто змушую їх відповідати на моє запитання. Один відомий британський ведучий політичного ток-шоу 15 разів повторював одне й те саме запитання, поки не дістав тієї відповіді, яку хотів почути від політика. Так працюють західні журналісти. А наші політики мусять розуміти, що лише така співпраця корисна для них і цікава для глядача.

– Чи часто буває так, що запрошені політики намагаються нав'язувати свої правила гри перед ефіром? Мовляв, запитуйте мене про те, а про це прошу навіть не згадувати? Які умови вони висувають? Які вимоги траплялися найчастіше?

– Таке буває дуже рідко, але деякі політики й державні службовці з огляду на власну позицію іноді висловлюють певні прохання. У такому разі я намагаюся поводитися коректно і дуже швидко оцінювати ситуацію. Якщо це прохання не відповідає суспільним інтересам глядача – я не погоджуюсь на такі умови і не обіцяю, що виконаю їхнє прохання. І вже під час прямого ефіру вони змушені щось говорити. Погоджувався я лише в разі, коли аргументи гостя були справді важливими, особливо якщо не було можливості почути думки іншої сторони або процес ще тривав і однозначна оцінка могла вплинути на перебіг подій.

– На вашу думку, наші політики інтелігентні люди?

– У нас є різні політики, як є і різні люди. Є люди з абсолютно дивним напівкримінальним минулим, а є інтелектуали, які прочитали значно

більше книжок, ніж я, ви і десятки інших людей. Політики – це дзеркало нашого суспільства.

– Раніше ви згадували про те, що на західноєвропейських каналах є іронічні, гумористичні політичні ток-шоу, де про політику розповідають у легкому й гострому стилі. На вашу думку, коли з'являться прототиби таких ток-шоу на вітчизняному телебаченні?

– Країна справді потребує такого рівня політичних шоу. Досить лише подивитися на успіх таких гумористичних програм, як «95 квартал» або «Файна Юкраїна», в яких є елементи політичної сатири. Їхній успіх свідчить про те, що такі програми мали б шалений попит в Україні. Та, на жаль, серед менеджерів українських телеканалів продовжує зберігатися внутрішня цензура, оскільки вони розуміють, що політики не сприймуть такої жорсткої сатири, яка є на Заході.

– Чому б вам не спробувати стати першим, хто створить схоже шоу на українському ТБ?

– Особисто я хотів би створити таке шоу, але їх мають вести професійні актори. Можливо, в майбутньому я стану політичним актором, але наразі я все-таки журналіст і мені більше подобається журналістська аналітика.

– Які історичні постаті вам найбільше імпонують?

– В історії людства є багато людей, які мені імпонують, серед них Будда, Христос, Магомет, Махатма Ганді й Уїнстон Черчилль як політик.

– Яким гаслом керуєтеся в житті?

– Моє класичне гасло – не давайте, щоб мавпи плигали по гілках вашої голови. Живіть спокійно, насолоджуйтеся життям і цим моментом!

Олена ЛИШТВАН
(прес-служба Першого Національного).